

نامه سرگشاده نهضت آزادی ایران

به مدیریت دانشگاه صنعتی امیرکبیر

جناب آقای دکتر رهایی

ریاست محترم دانشگاه صنعتی امیرکبیر

با سلام و آرزوی توفیق در خدمت به ایران و اسلام و رشد و توسعه علم و دانش

چنانکه مطلع هستید، جمعی از دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر که با نام «جامعه مستقل دانشجویی» فعالیت می‌کنند، به منظور بحث و بررسی علمی درباره حادثه بزرگ ۱۳ آبان ۵۸ و گروگان‌گیری، میزگردی ترتیب داده و از دبیرکل نهضت آزادی ایران (آقای دکتر ابراهیم یزدی، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه در دولت شادروان مهندس بازرگان) نیز برای شرکت در آن دعوت کرده بودند. در اجابت این دعوت، آقای دکتر یزدی در ساعت ۸ صبح روز سه‌شنبه ۷۶/۸/۲۷ به همراه آقای دکتر فریداعلم در دانشگاه حضور یافتند. در حدود ۳۰ دقیقه بعد، فردی که خود را مسئول حراست آن دانشگاه معرفی می‌کرد، به همراه کسانی که ظاهراً از بیرون دانشگاه آمده بودند، به آقای دکتر یزدی تکلیف کردند که از دانشگاه خارج شوند. ایشان از پذیرش خواسته آنان امتناع ورزیده و تذکر دادند که موضوع در حیطه صلاحیت و مسئولیت مدیریت دانشگاه می‌باشد. با وجود این و به رغم حضور رئیس محترم دانشکده صنایع، آنها همچنان اصرار به خروج و تهدید به بازداشت کردند، ولی آقای دکتر یزدی ضمن رد درخواست غیرقانونی کسانی که خود را مأموران امنیتی معرفی می‌کردند، به ریاست دانشکده صنایع اظهار داشتند که به دعوت دانشجویان آمده‌اند و اگر مسأله و مشکلی وجود دارد، صرفاً باید از جانب مدیریت دانشگاه اعلام شود. ایشان همچنین اعلام کردند که سیاست نهضت آزادی ایران همواره پرهیز از هرگونه اغتشاش و ناآرامی بوده، آن را به نفع روند توسعه و تحقق جامعه مدنی نمی‌داند و به همین دلیل، حتی اگر مدیریت دانشگاه مسأله‌ای با دانشجویان نداشت ولی تشکیل جلسه را محل نظم اعلام می‌کرد، ما از تصمیم لغو جلسه تبعیت می‌کردیم.

در نهایت و با توضیحات ریاست محترم دانشکده صنایع، آقای دکتر یزدی آمادگی خود را برای خروج از دانشگاه به همراه مأموران حراست و امنیت اعلام کرده و از محوطه خارج شدند. پس از خروج ایشان، برخی از اعضای دیگر میزگرد نیز برای ورود به دانشگاه مراجعه کردند. به خانم اعظم طالقانی اجازه ورود به دانشگاه داده نشد و آقای دکتر پیمان نیز که در مسجد دانشگاه حاضر شده بودند به نحو موهنی از دانشگاه بیرون برده شدند.

حال سؤال اساسی این است که آیا مدیریت دانشگاه امیرکبیر بر طبق ضوابط و اصول عمل می‌کند یا بر طبق اولویت‌های سیاسی مورد نظر خود؟

در روز شنبه ۷۶/۸/۲۴، انجمن اسلامی دانشجویان امیرکبیر از آقای دکتر سروش برای ایراد سخنرانی دعوت کرده بود. اما مقامات دانشگاه، با کمک و حمایت کسانی که خود را «انصار حزب‌الله» معرفی می‌کردند، مانع ورودشان به دانشگاه و برگزاری سخنرانی ایشان شدند. با وجود آن که انجمن اسلامی دانشجویان امیرکبیر نهادی رسمی و با سابقه‌ای طولانی بوده و این برنامه در چارچوب ضوابط و مقررات اجرا می‌شد، اشکال‌تراشی مدیریت و مأموران مانع برگزاری سخنرانی گردید.

در روز دوشنبه ۷۶/۸/۲۶، گروهی که خود را بسیج دانشجویی معرفی می‌کند، با حمایت نماینده نهاد رهبری، جلسه‌ای علیه نهضت آزادی ایران ترتیب داده و علاوه بر توزیع بیانیه‌های خود در سطح دانشگاهها، در روزنامه‌ها (از جمله سلام مورخ ۷۶/۸/۲۵)، تشکیل کنفرانس علیه نهضت آزادی ایران را تبلیغ کرده بود. معلوم نیست که مدیریت دانشگاه در چارچوب چه ضوابطی به یک گروه دانشجویی اجازه می‌دهد که علیه یک حزب سیاسی سخنرانی کند، اما حاضر نیست که به نماینده همان حزب اجازه پاسخگویی به ایرادات بیجا و بی‌اساس معاندین را بدهد. عجیب‌تر آن که وقتی دانشجویان به این عملکرد اعتراض می‌کنند، مقامات مسئول دانشگاه به این بهانه متوسل می‌شوند که گویا «نهضت آزادی ایران غیرقانونی است». آیا این منوط در یک محیط علمی قابل پذیرش است؟ آیا با تمسک به این شیوه‌ها انتظار دارید که دانشجویان ادعای بی‌طرفی سیاسی شما را باور کنند؟ مدیریت دانشگاه امیرکبیر از چه سیاست و ضابطه‌ای تبعیت می‌کند؟ از سیاست‌های اعلام شده رئیس جمهور منتخب مردم، یا از تمایلات سیاسی گروه‌های شکست خورده در انتخابات؟ آیا بهتر و نزدیک‌تر به شیوه‌های علمی رایج در محیط‌های علمی نبود که مدیریت دانشگاه، همزمان با دادن مجوز به عوامل مخالف نهضت آزادی ایران، از نماینده نهضت آزادی نیز برای حضور در آن سخنرانی و ادای توضیح و ایراد دفاع دعوت می‌نمود تا دانشجویان بهتر قضاوت کنند؟

آیا عمل یک طرفه مدیریت دانشگاه تحریک علیه اکثریت قریب به اتفاق دانشجویانی که به جامعه مدنی و برنامه رئیس جمهور منتخب اعتقاد دارند و می‌خواستند که با برگزاری میزگرد و بحث و مناظره آزاد سطح دانش و بینش سیاسی خود را بالا ببرند، محسوب نمی‌گردد؟

نهضت آزادی ایران در تاریخ ۷۶/۷/۲۹ در نامه سرگشاده‌ای به شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت صراحتاً اعلام کرده است که حاضر به پاسخگویی به هرگونه سؤال، ایراد، انتقاد و یا اعتراض نسبت به سیاست‌ها و عملکردهای خود در پیش و پس از انقلاب می‌باشد و از چنین اجتماعات دانشجویی صمیمانه استقبال می‌نماید.

نهضت آزادی ایران درخواست می‌کند که با توجه به برنامه‌ای که به دعوت نماینده نهاد رهبری، توسط بسیج دانشجویی در روز دوشنبه ۷۶/۸/۲۶ در آن دانشگاه انجام یافت، متقابلاً در جلسه مشابهی به ایرادات و اتهاماتی که در آن جلسه مطرح شده است پاسخ گوید.

هیئت اجرایی

نهضت آزادی ایران